

POPEL

(hudba: Olga Kneiflová, text: Lucie Roubínová)

Ami G A² C
Koukám zpátky a vidím prázdný dům

Ami G Ami
pár obrazů zářivých

Ami G A² C
žádný rány zas slunce vychází

Ami G Ami
a já tu nechci zůstat stát

G F
R: Žene vítr mě prázdnou ulicí

Ami G F
do dálek mě rozfouká

Ami G F
dívej se já zmizím navždycky

Ami G F
já jsem popel ty jdi spát

Cítím slunce jak se mě dotýká
a stromům stíny závidím
nemám bolest a nemám ani tvář
a dál mě síly opouští

R: Zvláštní věci tu berou divý spád
nejdou napsat ani číst
dál jak popel mě vítr rozfouká
tak se nesměj – umírám

Možná jednou, až budeš tiše spát
dotknu se tvých pocitů
jak milenci se budem jen tak smát
jenže teď ti utíkám

R: Svoje křídla si k zádům připínám a slunce je mi náhle blíž
letím vzhůru svý oči zavírám vím jen já, co bude dál